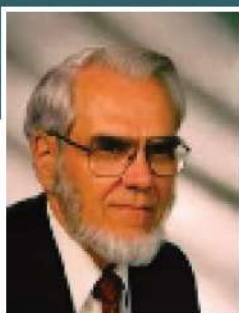

Z ČASA NAMENJA

**duhoven vendar
ne religiozen?**

je religija nepomembna?

Morda ste nedavno že slišali besedo “nones”. Nanaša se na ljudi, ki so nereligiozni (angl. non-religious). Dejansko so nones najhitreje rastoča verska skupina v ZDA, kar pomeni, da se zmanjšuje število teh, ki pravijo, da pripadajo cerkvi, sinagogi ali mošaji in to je najbolj opazno v krščanstvu. Verjetno so mnogi od njih zapustili religijo, ker so se počutili prizadeti od verske organizacije, kateri so pripadali. To je žalostno in vsem religioznim pravi, da moramo biti obzirnejši v odnosih do sovernikov.

Dobra novica pa je, da vam bodo mnogi nones zagotovili, da so zelo duhovni. Večina jih pravi, da pogosto molijo ali meditirajo. Veseli me, da je tako, in upam, da se bom nekega dne srečal z mnogimi od njih v Božjem kraljestvu. Še vedno pa ostane vprašanje, ali je religija nepomembna. Ali nima več legitimnega prostora v današnjem svetu? Jim Berglund se ukvarja s tem vprašanjem v članku “Duhoven vendar ne religiozen?”, ki se začne na strani 20. Upam, da vam bo koristil. ☺

naslovnica

20 Duhoven, vendar nereligiozen?

Smo lahko eno brez drugega in ali moramo izbrati eno ali drugo?

članki

6 Odkod je prišlo življenje?

Smo produkt naključja ali odločitve in ali je to pomembno?

12 Kaj pa neuslišane molitve?

Zlahka pomislimo, da nas je Bog zapustil

26 Jezus je šel v cerkev

Ni dovolil hinavcem, da mu to preprečijo

18

36

32 Samo ravnaj naravno

Kaj bi bilo, če bi vsi ravnali tako?

36 Obljuba

Pomemben nauk iz preprostega večernega obreda

40 Investirati z Bogom

kolumne

4 Religija v novicah

18 Živeti z otroki

Zlovoljni otroci

38 Vaša svetopisemska vprašanja

Revija Znamenja časa želi bralcem zagotoviti relevanten material – novice, nasvete in članke, ki jim bodo v sodobni družbi pomagali k polnosti življenja in jih izpolnili z radostjo in upanjem.

Z ČASA ZNAMENJA

Svetopisemska besedila so vzeta iz Standardnega prevoda Svetega pisma. Copyright © Društvo Svetopisemska družba Slovenije 1996, z dovoljenjem. Besedila z oznako EKU so iz ekumenske izdaje iz leta 1987. Besedila z oznako CHR so po Chraskovem prevodu. Vse slike, kjer ni posebej označeno: © 2021 iStock

NAVEDENO

“Mislim, da mnogi ljudje živijo blizu vrelišča. Amerika se drobi. Republikanci tega ne morejo urediti. Demokrati tega ne morejo urediti. Samo Bog lahko.

Franklin Graham, sin pokojnega evangelista Billyja Grahama, v telefonskem intervjuju z The Christian Post, ko je komentiral grozljive težave, ki pestijo Združene države Amerike.

MESEČNI PRIHODKI V RELIGIJSKIH SKUPINAH ZDA

Muslimani %

1.999 \$ ali manj 25

5.000 \$ ali več 28

Protestanti

1.999 \$ ali manj 16

5.000 \$ ali več 31

Katoliki

1.999 \$ ali manj 20

5.000 \$ ali več 31

Židje

1.999 \$ ali manj 10

5.000 \$ ali več 41

Nova metodistična cerkev

Skupina progresivnih metodistov je napovedala oblikovanje nove metodistične cerkve. Glavni vzrok za spremembo je notranja razdelitev zaradi vprašanja vključevanja, posvečevanja in poročanja oseb, ki spadajo v skupino LGBTQ. Na posebnem sestanku Generalne konference Metodistične cerkve leta 2019 so izglasovali, da ne bodo posvečevali LGBTQ oseb in ne bodo opravljali istospolnih porok, nakar se je skupina progresivnih vernikov odločila za odcep in ustanovitev svoje cerkve. Njihov naziv je Liberation Methodist Connexion in pravijo, da njihove doktrine niso “vklesane v kamen”. Pravilno ravnanje je po

njihovem pomembnejše od pravih doktrin. –*Religion News Service*

Smrt za lastništvo Svetega pisma

Imeti Sveto pismo v Severni Koreji lahko pomeni smrtno obsodbo. Poročajo o več primerih zapornikov, ki so bili usmrčeni, ker so pri njih našli Sveto pismo ali traktate z versko vsebino. Neki človek je bil zaradi Svetega pisma privezan na leseni steber in usmrčen s strelskim vodom pred več kakor 1000 ljudmi. Drugi moški, ki se je pred kratkim spreobrnil v krščanstvo, je bil strpan v železno kletko 90 x 120 cm, katere palice so električno ogrevali. Večina ljudi preživi takšno mučenje tri do štiri ure, ta človek pa je preživel 12 ur in medtem molil ter slavil Boga. – *The Christian Post*

V Izraelu najdena starodavna utrdba

Izraelski arheologi so našli starodavno utrdbo na Golanski planoti, ki

FREPIK

VIR: the gallup organization

Najden starodavni dragulj

Arheologi, ki izkopavajo na parkirišču Givati Brigade v starem delu Jeruzalema, so našli nekaj skrajno redkega: pečat iz časa pred babilonskim razdejanjem Jeruzalema leta 586 pr. Kr. Pečat ima vgravirano žensko ime Elihana Bat Gael. Pečati z ženskim imenom so v antičnem svetu izredno redki, praktično pa se ni slišalo za takega, ki bi bil obenem starejši od 2500 let. Ime Elihana ni svetopisemsko, morda zato ker je pisava na pečatu podobna amonitski pisavi. Znano pa je, da je amonitsko kraljestvo imelo velik vpliv na religijo Jeruzalema kratek čas pred njegovim razdejanjem. Na isti lokaciji je najden še eden pečat, ki nosi moško ime Saaryahu ben Shabenyahu, kar verjetno pomeni "Bog, ki se razodeva v viharju." –*Haaretz.com*

datira v čas kralja Davida, torej v obdobje pred približno 3000 leti. Utrdba bi lahko bila del kraljestva Gesur, ki je spadalo med Davidove zaveznike, saj je bil David poročen z Maako, hčerjo Talamija, kralja v Gesurju, ki je bila Absalomova mati. Pokriva več kakor 1000 m² površine in ima približno 1,5 m debele stene. Na kamnu znotraj utrdbe so arheologi našli izklesani podobi z dvignjenimi rokami, ki bi lahko predstavljali čaščenje meseca. Prav tako so

našli kipec ženske z glasbenim instrumentom, podobnim bobnu. Ti predmeti so podobni tistim, ki so bili najdeni v ruševinah Betsajde, glavnega mesta Gesurja, ki je mnogo stoletij pozneje bilo rojstni kraj Jezusovih učencev Petra, Andreja in Filipa. –*Smithsonian Magazine*

Smetarja rešila 10-letno deklico

Dion Merrick in Brandon Antoine sta bila na delu s tovornjakom za smeti v mestu New Iberia v Luisiani, ko je Dion

slučajno opazil sivi Nisan Altima, parkiran na polju. Takoj se je spomnil jutranje radijske objave o iskanju pogrešane 10-letne deklice Jalise Lasalle, ki so jo nazadnje videli vstopiti v avto, katerega opis je ustrezal vozilu na polju. Dion in Brandon sta s tovornjakom takoj blokirala izvoz s polja na cesto in poklicala policijo. V vozilu sta našla ugrabitelja in deklico. Prijela sta ga in počakala na prihod policije. Jalisa je bila vrnjena svoji družini. –*Christian Headlines*

od kod
je prišlo
ŽIVLJENJE?

Obstaja več teorij o tem, od kod izvira življenje na našem planetu. Najpogostejši sta znanstvena in svetopisemska.

CLIFFORD GOLDSTEIN

Glede na Hollywood v vesolju ne primanjkuje Nezemljanov. Na žalost so Nezemljani običajno prikazani kot sovražno nastrojeni do človeštva. Pravzaprav filmi, kot so na primer *War of the Worlds* (*Vojna svetov*), *Invasion of the Body Snatchers* (*Invaszija ugrabiteljev teles*) in *Independence day* (*Dan neodvis-*

nosti), prikazujejo kozmična bitja, ki ogrožajo obstoj človeštva.

Po drugi strani pa se je skozi celotno zgodovino mnogo mislecev, filozofov in celo znanstvenikov povsem drugače lotilo vprašanja o odnosu med življenjem na Zemlji in življenjem v vesolju. Namesto, da si zamišljajo Nezemljane kot sovražna bitja, ki si celo prizadevajo izbrisati

človeštvo, verjamejo, da so morda prav Nezemljani daleč v preteklosti zasejali prvo življenje na našem planetu. Nezemljani naj bi bili do nas celo prijateljski, torej daleč od tega, da bi bili sovražni.

Kaj se skriva v ozadju te teorije in ali je kaj na njej?

vesoljsko seme

Zamisel, da življenje na Zemlji izvira iz vesolja, se imenuje *panspermija* – izraz izvira iz grške besede *pan*, ki pomeni “vse”, in *spermia*, ki pomeni “seme”. Teorija ne trdi samo, da Nezemljani obstajajo, ampak tudi to, da lahko potujejo po vesolju in zasedajo življenje na drugih svetovih. To sejanje naj bi potekalo s pomočjo mikrobov v asteroidih ali drugih kozmičnih naplavinah, ki pristanejo na planetih in tam po naključju zaženejo življenje. Ali pa so, kot trdijo nekateri, Nezemljani prišli na naš planet namenoma in začeli življenje tukaj – in kdo ve, kolikokrat naj bi storili isto na drugih svetovih.

Eden izmed najbolj znanih znanstvenikov dvajsetega stoletja Francis Crick (ki je skupaj z Jamesom Watsonom odkril dvojno vijačnico DNA molekule) je predlagal ravno to zamisel. Imenoval jo je vodena panspermija. Čeprav je bil Crick bojevit ateist, je trdil, da je življenje na Zemlji preveč kompleksno, da bi se lahko tu razvilo zgolj po naključju. “Odkrit človek”, je rekel Crick, “oborožen z vsem znanjem, ki nam je razpoložljivo danes, lahko samo izjavi,

“

Odkrit človek lahko samo izjavi, da je izvor življenja na neki način skoraj čudež.

da je izvor življenja na neki način skoraj čudež; toliko je pogojev, ki bi morali biti izpolnjeni, da bi se življenje lahko začelo.”

Zato je predlagal rešitev: življenje samo so pred milijardami let na Zemljo v vesoljskih plovilih prvič prinesla bolj razvita bitja. “Kot alternativo mehanizmom devetnajstega stoletja,” je zapisal, “smo obravnavali vodeno panspermijo, teorijo, da so organizme na Zemljo namerno prinesla inteligentna bitja z drugega planeta.”

Tako je eden največjih znanstvenih umov prejšnjega stoletja trdil, da so morda ravno vesoljci na vesoljskih ladjah prvi prinesli na Zemljo življenje, in slednje pojasnjuje, kako sva nastala tudi ti in jaz.

kozmična rešitev zelo zemeljskega problema

Drugi menijo, da je zamisel panspermije morda smiselna, vendar zavračajo njeno vodenost. Verjamejo, da bi se lahko izvenzemeljsko življenje

skozi vesolje po naključju transportiralo s kometi, asteroidi ali meteoriti. Po nekakšnem medplanetarnem trku ali eksploziji naj bi mikrobi potovali z ostanki eksplozije. To je tako imenovana balistična panspermija. Potem ko je mikrobom uspelo preživeti ubijalsko potovanje po vesolju, so pristali na drugih planetih, med njimi tudi na našem.

Tako so postali semena, ki so po naključju pognala, preživela, se namnožila in razvila v to, kar vidimo danes. Po tej teoriji imajo torej vsi, od gliv do repe pa vse do Bostonkega simfoničnega orkestra, svoj izvor v mikrobih, ki so prišli z drugih planetov.

Celo zagovorniki panspermije bodo priznali, da je njihova teorija zelo špekulativna. Vendar bi lahko

rešila to, kar imajo mnogi evlucijski biologi za najbolj moteč problem njihove teorije – razlago izvora življenja na Zemlji. Kako bi bilo mogoče, da se je prvo življenje na našem planetu razvilo iz nežive materije, kot trdi najbolj pogosta evlucijska teorija? To vprašanje ostaja neodgovorjeno. Če bi se zamisel panspermije (bodisi vodene, balistične ali katere druge različice) izkazala za resnično, bi z enim samim zamahom podali kozmično rešitev za povsem zemeljski problem.

Allan Hills 84001

Nekateri znanstveniki trdijo, da že imamo dokaz o nezemeljskih mikrobih, ki so dosegli Zemljo. Leta 1996 so naslovi razpršeni po vsem svetu poročali o meteoritu, imeno-

vanemu Allan Hills 84001, ki so ga pred desetletjem našli na Antarktiki. Ta naj bi dokazoval življenje na Marsu. Teorija je pravila, da je skalo odneslo z Marsove površine ob trku meteorita pred 4,5 milijardami let. Na našem planetu pa je pristala milijarde let za tem. Objava domnevnega odkritja t. i. zunajzemeljskega življenja je povzročila precejšnje mednarodno razburjenje, kar je spodbudilo celo Billa Clintona, takratnega predsednika ZDA, k televizijskem obvestilu, ki je obeležilo dogodek.

Vendar so kritiki hitro opozorili na številne težave te interpretacije dokazov, najdenih na meteoritu. Kmalu so bili napisani članki, ki so trdili, da so čudni vzorci na skali zgolj ostanki edinstvene geokemije in da nič na meteoritu ne kaže mikrobioloških značilnosti. Znanstveniki še danes razpravljajo o tem vprašanju, vendar je postalo splošno uveljavljeno mnenje, da Allan Hills 84001, čeprav je zanimiv, ni prinesel dokazov o življenju z Marsa.

Kar je veljalo za prepričljiv primer, kako bi se panspermija lahko zgodila, pa se zdi, da pravzaprav zanjo ne podaja nikakršnih dokazov.

izogibanje vprašanju

Ideja panspermije ni domislek dvajsetega ali enaindvajsetega stoletja. Že grški filozof Anaksagora, ki je živel več kot 400 let pred Kristusom, je predstavil teorijo, da bi se življenje, preden je prišlo sem, lahko začelo drugod v vesolju. V 17. sto-

“

Pravzaprav je Stvarnik sam prišel na Zemljo pred več tisoč leti in ustvaril človeka v posebnem, intimnem dejanju.

letju se je zamisel o panspermiji pojavila v spisih francoskega prirodoslovca Benoita de Mailleta, ki je trdil, da je bilo življenje na Zemlji posejano z bakterijami iz vesolja, ki so padle v oceane. Zamisel so promovirali tudi drugi, vključno s slavnim lordom Kelvinom, ki je leta 1871 zapisal, da “moramo kot najbolj verjetno oceniti možnost, da se po vesolju giblje nešteto meteornih kamnov, ki s seboj nosijo semena. Če na tem planetu ne bi bilo življenja, bi lahko en sam tak kamen, ki bi padel nanj, s tem, kar slepo imenujemo naravni vzroki, povzročil, da celotni planet prekrije vegetacija.”

Poleg tega, da je zelo špekulativna, se teorija panspermije zgolj spretno izogiba vprašanju o izvoru življenja. Tudi če bi ljudje našli dokaze, da se je življenje na Zemlji pričelo z življenjem, ki izvira nekje drugje

v vesolju, se zastavlja vprašanje, kako se je potem začelo to kozmično življenje? Najsi bodo Nezemljani ali kakšen mikrob, ki se vozi v notranjosti kometa, je življenje zelo zapleteno in zato potrebuje razlago za svoj obstoj. Teorija panspermije zgolj potisne vprašanje o izvoru življenja še dlje nazaj. Niti približno ne daje odgovora nanj.

ali pa ima morda prav?

Po drugi strani pa je morda vseeno nekaj na panspermiji. Francis Crick je bil morda bližje resnici, kot se je zavedal. Po Svetem pismu (in Cricku) življenje ni nastalo tukaj na Zemlji samo po sebi. Namesto tega ga je namenoma oblikovala (kot je trdil Crick) nezemeljska moč (spet Crick).

Sveto pismo uči, da je namesto vesoljcev v vesoljskih ladjah ali mikrobov s kometov sam Bog bil tisti, ki je ustvaril življenje na Zemlji.

Prvo poglavje 1. Mojzesove knjige prikazuje naš "nezemeljski" izvor: "Bog je rekel: 'Živa bitja naj mrgolijo v vodah in ptice naj letajo nad zemljo pod nebesnim obokom!' ... Bog je rekel: 'Naredimo človeka po svoji podobi, kot svojo podobnost! Gospoduje naj ribam morja in pticam neba, živini in vsej zemlji ter vsej lazni, ki se plazi po zemlji.'" (1. Mojzesova 1,20.26)

Ta ideja se ponavlja skozi celotno Sveto pismo. "Vprašaj vendar živali, da te poučijo, in ptice pod nebom, da ti oznanijo. Poprôsi zemljo, da te

pouči, in ribe v morju ti bodo povedale. Katera izmed vseh teh ne ve, da je to naredila Gospodova roka?" (Job 12,7-9)

Tukaj je tudi to, kar je zapisal psalmist: "Spoznajte, da je Gospod Bog, on nas je ustvaril, ne pa mi sebe." (Psalm 100,3 CHR)

Pravzaprav je Stvarnik sam prišel na Zemljo pred več tisoč leti in ustvaril človeka v posebnem, intimnem dejanju. "Gospod Bog je iz zemeljskega prahu izoblikoval človeka, v njegove nosnice je dahnil življenjski dih in tako je človek postal živa duša." (1 Mojzesova 2,7) Kakor koli že se je to posebno dejanje zgodilo in kakršne koli že velike skrivnosti so bile v to vključene, to poročilo jasno prikazuje "zunajzemeljski" izvor človeškega življenja na Zemlji.

Tako so zagovorniki teorije panspermije, vključno s Francisom Crickom, na način, ki si ga niso mogli niti predstavljati in ga mnogi med njimi ne bi hoteli niti priznati, imeli prav. Življenje ni nastalo tukaj na Zemlji. Kot uči teorija, se je življenje začelo z inteligentnim Življenjem od nekod drugod v vesolju.

Dobra novica pa je ta, da prvotno življenje niso bili zgolj mikrobi z asteroidov ali celo vesoljci, ki bi posejali Zemljo in nato odleteli v globine vesolja. Namesto tega svetopisemska različica panspermije naš izvor povezuje z delom ljubečega Boga, ki nas ni zgolj ustvaril, ampak nas je, kakor kaže križ, tudi odrešil. ☉

kaj pa neuslišane molitve?

Ste kdaj v obupu izgovorili molitev, na katero se vam zdi, da niste prejeli odgovora? Kako se spoprimate z razočaranjem, kadar menite, da se vam je to zgodilo?

SKIP MACCARTY

Z Nealom, odličnim krščanskim učiteljem, sva si sedela nasproti za mizo v jedilnici. Zaradi vprašanja vesti je ogrozil svojo zaposlitev in bil odpuščen. Prepričan o Božji pomoči, je prosil Boga, naj mu pomaga najti drugo službo v njegovi stroki. Čeprav je svoj življenjepis poslal širom ZDA, ni dobil odgovora. Mesec za mesecem je molil in čakal na odgovor, ki pa ni prišel.

Sedaj mi je omenil, da bo najbrž sprejel službo, ki ni v skladu z njegovo vero. Nikoli ne bom pozabil njegovih besed: “Če je Bog moj Oče, kakor sem to vedno veroval, zakaj mi potem ne odgovori? S svojimi otroki nikoli ne bi ravnal tako.”

Kralj David pričuje, da so bile neuslišane molitve zanj tako pretresljive kakor smrt prijatelja ali sorodnika. Rekel je: “S postom sem pokoril svojo dušo in moja molitev se mi je

vračala v prsi. Kakor če bi mi bil prijatelj ali brat, sem hodil okrog, kakor bi bil žaloval za materjo, mračen sem se sključil.” (Ps 35,13.14)

Zaradi visokih pričakovanj, ki jih nakazuje Sveto pismo, so neuslišane molitve pretresljive. Jezus je rekel: “Zato vam pravim: Vse, kar koli v molitvi svoji prosite, verujte, da ste prejeli, in zgodi se vam.” (Mr 11,24 CHR) Čeprav so nekatera svetopisemska besedila navidezno neuslišane molitve, ki potrebujejo dodatno razlago, smo na splošno spodbujeni pričakovati odgovore na svoje molitve.

skrivnost

Neuslišane molitve so mogoče zaklenjena skrivnost za cerkev, vendar niso skrivnost v Svetem pismu. Večina knjige o Jobu je zgodba o neuslišanih molitvah za Božje posredovanje (Job 30,20-23). Apostol Pavel je molil trikrat za olajšanje resne bolezni, vendar je Bog ni odstranil (2 Kor 12,7-9). Heman Ezrahovec je v Psalmu 88 izlil svoje razočaranje Bogu zaradi neuslišanih molitev. Kot kaže je bil bolan od otroštva in zaradi tega izobčen iz družbe. Naučen, da zaupa molitvi, je zaprosil Boga za ozdravitev, vendar olajšanje ni prišlo. Heman je vprašal: “Zakaj, Gospod, zavračaš mojo dušo, skrivaš svoje obličje pred mano?” (Vr.14)

Psalm 91 obljublja: “Zares, ti, Gospod, si moje zatočišče, Najvišjega si postavil za svoje prebivališče; ne bo te zadela nesreča, udarec se ne bo približal tvojemu šotoru.” (Vr. 9.10) Po drugi strani pa Hebrejcem

11 govori o ljudeh, ki so postavili Boga za svoje zatočišče, pa so vendar nekatere “kamnali [...], žagali, umirali so pobiti od meča, okrog so hodili v ovčjih kožuhih in kozjih kožah, trpeli so pomanjkanje, stiske in zatiranje. Zaradi vere je bilo za vse te pričano, vendar niso dosegli izpolnitve obljube.” (Vr. 37.39)

kako prenesti?

Kaj naj torej storimo s temi neuslišanimi molitvami? In kar je še pomembneje: Kaj naj storimo s svojimi neuslišanimi molitvami? Tukaj je nekaj praktičnih korakov, ki vam lahko pomagajo:

1. Odkrito se pogovorite z Bogom o svojem razočaranju. Kakor smo videli, je Bog sam privedel to temo na svetlo, kajti Sveti Duh je navdihnil svetopisemska besedila, ki obsojajo Boga, da ne odgovarja na molitve in da ne drži svojih obljub. Kaj je le imel Bog v mislih, ko je dovolil te stvari zapisati v Sveto pismo? Menim, da nam na ta način sporoča: “Vem, kako boli, ko mislite, da nisem izpolnil vaših pričakovanj. Če se to zgodi, želim, da mi to poveste.”

Psihiatri nam svetujejo, da je prepoznanje bolečine in pogovor o njej pomemben korak pri okrevanju zaradi velike izgube. Zanikanje bolečine in odklanjanje pogovora o njej podaljša njeno trajanje in lahko prepreči okrevanje. Če nas je Božja tišina prizadela, bo za nas dobro, če mu povemo, kako se počutimo. Po-

tlačena čustva bolečine in razočaranja lahko prerastejo v zagrenjenost, ki zavrača molitev, da ne bi prišlo do novega razočaranja. Ne poznam drugega načina za pobotanje z Bogom in odstranitev bolečine, povzročene zaradi neuslišane molitve, kakor je temeljit pogovor o tem.

To je storil Job. Čutil je, da Bog krivično ravna z njim in mu je to povedal (Job 6,8.9). Bog je rekel trem Jobovim prijateljem: “Niste govorili o meni pravega kakor hlapec moj Job.” (Job 42,7 CHR) Bog je čestital Jobu, ker je pravilno dojel, da želi Bog slišati resnico o njego-

vem počutju, ne pa neiskrenih posladkanih besed, ki bi prikrivale njegovo bridkost.

2. Izkoristite priložnost za rast.

Čeprav Job ni zaznal dokaza o Božji prisotnosti, je zmožel reči: “Glej, čeprav me usmrti, čakal Ga bom.” (Job 13,15 CHR) Bog ga je zaščitil v uri preizkušnje. Kolikor vemo, pa se to ni zgodilo Hemanu Ezrahovcu, vendar je kljub temu vsak dan iskal Božjo bližino. In čeprav Bog ni poslal olajšanja apostolu Pavlu, ga je okrepil, da raste v veri in po njej časti Boga (2 Kor 12,7-9).

Dejansko 1 Kor 10,13 pravi, da kadar Bog dovoli preizkušnjo, zagotovi tudi vero, da jo lahko zdržimo.

Richard J. Foster je v svoji knjigi *Molitev: najti srcu pravi dom (Prayer: Finding the Heart's True Home)* napisal: "Čeprav ne vidimo konca od začetka, počnemo to, kar znamo. Molimo, poslušamo, opravljamo dolžnosti sedanjega trenutka. Kar smo se naučili početi v svetlobi Božje ljubezni, počnemo tudi v temi navidezne Božje odsotnosti. Prosimo in prosimo,

čeprav ne dobimo odgovora. Iščemo in iščemo, čeprav ne najdemo. Trkamo in trkamo, čeprav vrata ostajajo zaprta."

3. Prepoznajte neodgovorjeno molitev kot zakrinkan blagoslov. Če bi nam Bog ugodil, bi nam nekatere stvari lahko škodovala. Bog je preveč moder in nas preveč ljubi, da bi storil takšno napako. Navdihnjena pisateljica Ellen G. White je to izrazila z naslednjimi besedami: "Tako zmotni smo in kratkovidni, da včasih prosimo za kaj, kar nam ne bo v blagoslov, naš nebeški Oče pa v svoji ljubezni uslišuje naše molitve tako, da nam da ravno tisto, kar bo najboljše za naš blagor, namreč to,

“

**Včasih nas Bog
prosi, naj vztrajamo
do velikega dne,
ko bo vse dobilo
svoj smisel.**

kar bi si sami želeli, ko bi po božanskem razsvetljenju videli stvari, kakršne so v resnici.”

Apostol Pavel je napisal: “Sicer pa vemo, da njim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k dobremu.” (Rim 8,28) Bog ne bo dovolil, da kar koli doleti njegove otroke razen tistega, kar bo zanje koristno – vključno z neuslišanimi molitvami. Nikoli nas ne vodi drugače, kakor bi si izbrali sami, če bi od začetka videli konec.

4. Zapazite, da neuslišana molitev lahko koristi nekemu drugemu.

Nedvomno so med drugo svetovno vojno mnogi iskreni nemški kristjani molili za hiter konec vojne in zmago nacistov. Njihove neuslišane molitve so koristile celemu svetu. Kadar izletniki molijo za lep sončen dan kmetje pa sočasno za dež, ki naj prekine sušo, bo nekdo razočaran.

5. Opazite pretekle dokaze. Ko je Jezus visel na križu, se je počutil popolnoma zapuščenega. Zavedal se je obljube o vstajenju, vendar se mu je vseeno zdelo, da ga je Oče zapustil (Mt 27,46). Kadar nekdo izkusi obup ob neodgovorjeni molitvi, bo našel le malo tolažbe v prepričevanju, da neuslišane molitve ne obstajajo.

Če se ozremo na svoje življenje, lahko vsi najdemo izkušnje in blagoslove, ki so jasni pokazatelji Božje ljubezni in skrbi. Če se jih spomnimo, kadar se nam zdi, da Bog ne odgovarja, bomo kakor Asaf dobili novo moč.

Božji odziv

Če razumemo vse Božje obljube, kakor so bile mišljene, se bomo lahko strinjali, da se izpolnijo. Nikoli se niso izneverile in se ne morejo izneveriti. To ne pomeni, da nikoli ne bomo izkusili upravičenih občutkov razočaranja in jeze.

Kadar obsojamo Boga, da prelamlja svoje obljube, se ironično odziva s še več obljubami. Navidezno to nima smisla, vendar je za nekatere učinkovito.

Izaija je napovedal čas, ko bo Božje ljudstvo reklo: “Zapustil me je GOSPOD, Gospod je name pozabil.” (Iz 49,14) Tako včasih ob zaključku čutimo, da Bog ni izpolnil pomembne molitve. Toda ko je Bog slišal takšno govorjenje svojega ljudstva, se je odzval z besedami, ki jih je Izaija zapisal takoj zatem: “Mar pozabi žena svojega otročiča in se ne usmili otroka svojega telesa? A tudi če bi one pozabile, jaz te ne pozabim.” (Vr. 15)

Včasih nas Bog prosi, naj vztrajamo do velikega dne Jezusovega ponovnega prihoda, ko bo vse dobilo svoj smisel. Ellen White je zapisala naslednje zagotovilo: “Težko razumljiva vprašanja bodo tam dobila pravo razlago ... Tam, kjer je naš omejeni um videl samo zmedo in izneverjene upe, bomo videli najpopolnejšo in najlepšo skladnost.” V prihodnjem svetu “bomo dojeli, da so navidezno neuslišane molitve in neizpolnjeni upi bili med našimi največjimi blagoslovi.” ☉

ZLOVOLJNI OTROCI

Živeti s čustveno dramatičnim otrokom ni šala. Na vsakem družinskem srečanju ali pikniku mečejo mokre kuhinjske krpe po prisotnih. Domišljajo si, da je v njihovem življenju malokaj prav, in prizadevanja, da bi jih odobrovoljili navadno niso uspešna, lahko pa stanje celo poslabšajo. Mnogi starši teh mini paketov nesreče si želijo, da jih ne bi imeli, vendar se počutijo krive, ker si jih ne želijo imeti. Ker izgubljajo, ne morejo zmagati.

Strokovnjaki za umsko zdravje so nagnjeni k razlagi, da ti otroci trpijo zaradi biokemične neuravnoteženosti ali pa jih opišejo kot "manipulativne". Nihče ni potrdil obstoj prvega, zato je obveljala slednja razlaga.

Otroška zlovoljnost je zagotovo videti manipulativna. Otrok se pogreza v nerazložljivo malodušje in starši ga poskušajo izvleči. Toda kolikor bolj vlečejo, toliko bolj zlovoljen postaja.

"To je način, na katerega vaš otrok želi pritegniti pozornost," pravijo strokovnjaki. "To je znak, da mu v življenju manjka nekaj, kar ne zna razložiti. Morda čuti, da ga je njegov mlajši sorojenec spodrinil s položaja, ki mu v družini pripada, in da ni deležen prednostnega ravnanja."

Bla, bla, bla. Zlovoljnost je slaba navada, v katero padejo nekateri otroci, ki pa se ne izboljša, ker jo strokovnjaki poskušajo opravičiti na razne načine, med ostalim tudi z besedami "Nikoli ga

ne kaznujete za to!”, kar je seveda res. Kaznovanje ni rešitev teh težav. Na nesrečo starši zelo pogosto poskušajo prepričati otroka, da je njegovo dožemanje dogodkov napačno. Ukvarjajo se z njegovimi zamislimi, namesto da bi rekli: “To ni res in o tem se ne želiva pogovarjati,” ter oditi stran.

O, groza! Ali bo bralec zaključil, da sem neobčutljiv na zlovoljne otroke? Da, bralec bo tako zaključil. Velika večina zlovoljnih otrok, 99 odstotkov po ocenah iz mojih izkušenj, živi življenje, za katero bi vsak objektivni opazovalec rekel, da je dobro. Preprosto so razvili nerazložljivo slabe čustvene navade. Te slabe navade so dejansko psihološka stanja, ki pa ne zaslužijo psevdoznanstvenih psihiatričnih diagnoz.

Najpreprostejša in v skoraj vseh okoliščinah najboljša razlaga je, da otroci, ki so po naravi nagnjeni k “limonadam”, hitro pograbijo priložnost, da jih ustvarijo. Te priložnosti, vključno s starši, ki poskušajo razumeti in s pregovarjanjem nevede sodelujejo v njihovih dramah, so kakor kokain – hitro povzročajo odvisnost in hitro slabšajo stanje otroka.

Starša 9-letnega neprestanega pesimista sta me prosila za nasvet. Svetoval sem jima, naj mu povesta, “da sta se

posvetovala s strokovnjakom za zlovoljne otroke in spoznala, da njegovo slabo voljo povzroča pomanjkanje spanja. Vsakokrat ko postane slabe volje, naj ga opozorita na to in ga vprašata, če potrebuje kratek dremež. Seveda bo rekel, da ga ne potrebuje. Če tako opozorilo ne zadostuje in se zlovoljnost nadaljuje, ga naj pošljeta spat čim prej po večerji. Vedite, da zgodnje spanje ni trpinčenje. Njegov namen je pridobiti dovolj spanja in postati boljše volje.”

Ponudil sem jima ta nasvet in upoštevala sta moja navodila. Teden dni z “Misliš, da potrebuješ dremež?” je bilo dovolj, da je premagal svojo potrtost. Po mesecu dni je bil spet neobremenjen otrok, navdušen nad dejstvom, da je premagal svoje pomanjkanje spanja. ☺

DUHOVEN vendar NERELIGIOZEN?

Kaj je razlika med religijo in duhovnostjo? Se to dvoje med seboj izključuje ali prispeva k obojestranski učinkovitosti?

JIM BERGLUND

Pred nekaj leti me je srednješolec skupini svojih prijateljev predstavil kot svojega pridigarja. Eden od milenijcev se je takoj odzval: “Me veseli, pastor, vendar me kljub dolžnemu spoštovanju vsa ta organizirana cerkvena zadeva ne zanima. Ne razumite me napačno – *sem* duhoven vendar nisem religiozen.”

Pozneje je razložil, da z *duhoven* misli na svojo notranjo, neposredno in poosebljeno zvezo z Bogom. Biti duhoven je zanj pomenilo zavračati religijo, ki vsebuje hladni institucionalizem, nesmiselne obrede, predpisane tradicije, formalno bogoslužje, zahtevna pravila, opiranje na svetopisemsko avtoriteto in vse preveč človeško vodstvo. Čutil je, da je duhovnost notranja in osebna, religija pa zunanja in skupna. Duhovnost mu je omogočala osebno, subjektivno popotovanje, religija pa ga je silila v usklajenost z objektivnimi merili.

po eni strani sem se strinjal

Na začetku sem se strinjal z večino njegovih dokazov in se spraševal, ali naj se tudi sam razglasim za duhovnega in nereligioznega. Navsezadnje nasprotujem opravičenju po delih in si prizadevam za pristne osebne odnose z Bogom. Priznal sem, da so religiozni ljudje v imenu religije preganjali, mučili in morili tiste, ki so zavračali njihovo uveljavljeno cerkev.

Tudi danes šarlatani varajo ljudi za denar, ko jim v imenu religije obljublajo finančni dobiček, ozdravitev ali višje duhovno stanje. Javni mediji so razkrili spolne škandale med duhovniki, pastorji in slavnimi javnimi evangelisti. Kadar religiozni ljudje dokazujejo, da niso duhovni, religija prejme klofuto.

Da, strinjal sem se, vendar so me skrbele mnoge stvari glede mladeničevega stališča. Moram biti samo duhoven? Lahko kaj pridobim tudi, če sem religiozen?

Ugotovil sem, da ljudje pripisujejo *duhovnosti* in *religiji* različne značilnosti. Mnogi dodajajo oznako *religija* vsemu, kar jim ni všeč glede organizirane vere, najboljše vidike pristne izkušnje z Bogom pa sočasno označujejo kot *duhovnost*.

kdaj je religija postala slaba beseda?

V nekaterih državah obstajata samo dve kategoriji ljudi: religiozen in nereligiozen. Američani so razvili tretjo kategorijo, ki jo je prijatelj mojega sovernika imenoval *duhoven*. Ta filozofska zasnova se je pojavila v 60-tih letih prejšnjega stoletja v hipijevskem gibanju, ki je nasprotovalo avtoriteti, vladi, zakonu in ustanovam. Njihov protest proti obstoječi kulturi je zavračal in označil kot zlo vse obstoječe avtoritete, vključno s cerkvijo. Nekonformistična oblačila, svobodna spolnost in uporaba mamil so postali simboli osebne svobode, vključno s svobodo osebnega določanja, kaj je prav in kaj narobe.

K temu gibanju so veliko pripomogli Beatlesi. Njihov član Paul McCartney je postal znan s svojo izjavo "Nisem religiozen, ... sem semi-religiozen." Zanj duhovnost ni nasprotovala njegovi uporabi mamil, njegovim izkušnjam s spolnostjo in rokenrolom ter njegovemu zavračanju družbenih moralnih norm.

Morda se današnjim mladim kristjanom zdi, da "*duhoven* vendar *nereligiozen*" pomeni, da sami zase določajo okvir svojega odnosa z Jezusom. Morda se niso vprašali, kam jih lahko povede nereligiozna duhovnost.

Derek Taylor, predstavnik Beatlesov za javne medije, je avgusta 1964 v časopisu *Saturday Evening Post* navedel naslednje: "Tukaj so ti štirje fantje iz Liverpoola. So nesramni, so bogokletni, so vulgarni in zavzeli

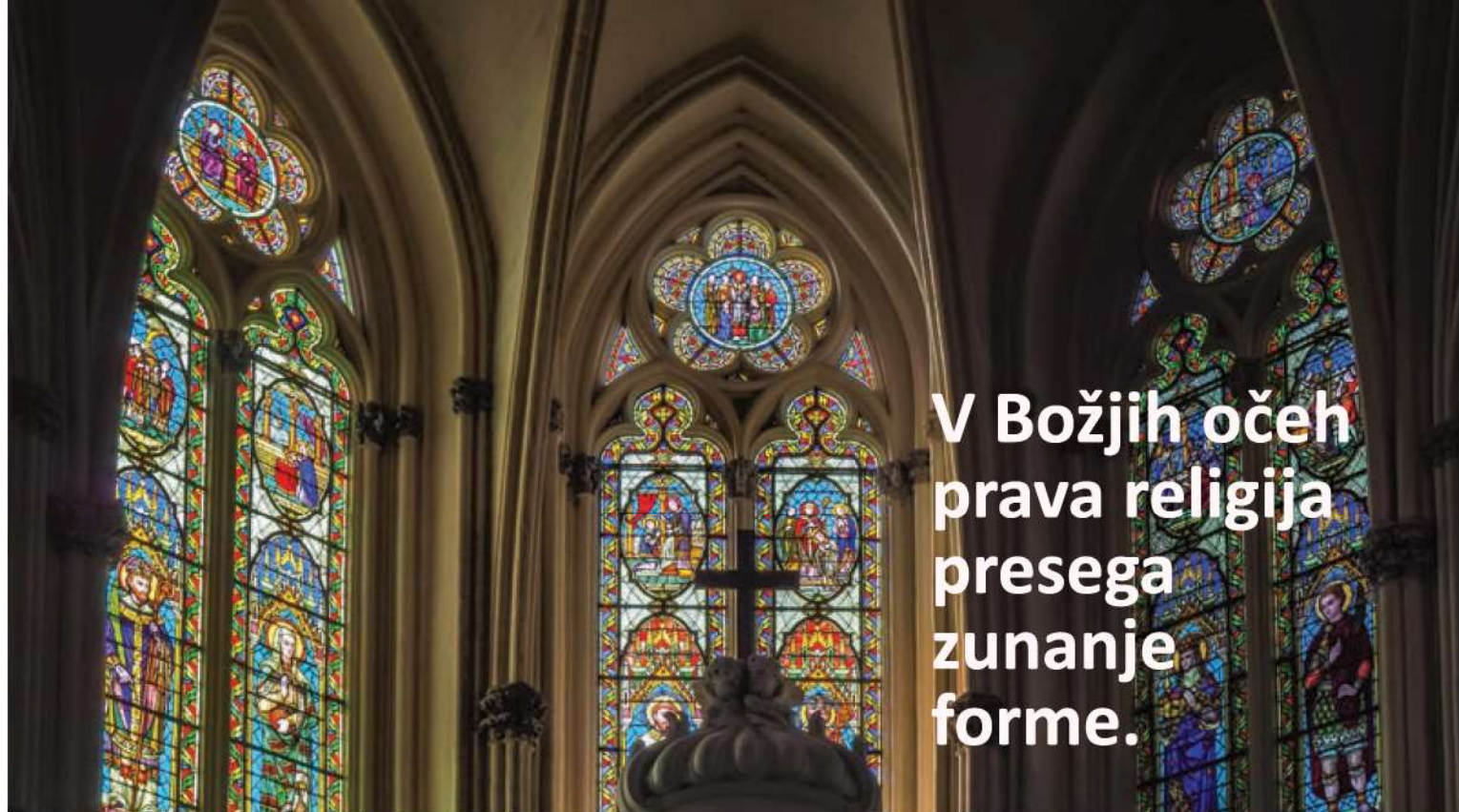
so ves svet. Videti je, da so osnovali novo religijo. So popolnoma nasprotni Kristusu. Hočem reči, da sem tudi jaz proti Kristusu, toda oni so tako proti Kristusu, da so me šokirali, kar se ne zgodi zlahka." McCartney je dodatno razložil, da člani ansambla niso samo nekristjani temveč so ateistični agnostiki. Izjavil je: "Verjetno smo videti proti-religiozni zaradi dejstva, ker nihče od nas ne veruje v Boga."

McCartney razume *duhovnost* kot od posameznika definiran odnos z višjo močjo. To stališče o duhovnosti povzdiguje posameznikovo izkušnjo nad avtoriteto Svetega pisma. To mu omogoča, da definira in oblikuje svojo nereligijo po svojih željah in jo imenuje duhovnost. Po takšni definiciji lahko posiljevalec, prodajalec mamil ali morilec trdi, da je *duhoven*.

Bog je dal religijo

Sveto pismo se ne strinja z neupoštevanjem religije, vendar v Božjih očeh prava religija presega zunanje forme, kot so razni obredi. Zbuja iskren osebni odziv. "Čista in neomadeževana pobožnost pred Bogom in Očetom je to: skrbeti za sirote in vdove v njihovi stiski ter se ohraniti neomadeževan od sveta." (Jak 1,27) Bog vabi religiozne, da stopijo na višjo raven delovanja: "Če kdo misli, da je pobožen, a ne brzda svojega jezika, temveč vara svoje srce, je njegova pobožnost prazna." (Vr. 26)

V Božjih očeh prava religija presega zunanje forme.

Zato bo prav, da opazimo razliko med pravo in navidezno religijo, namesto da primerjamo religijo in duhovnost. Bog zavrača in sovraži legalistično religijo, ker kvari pravo religijo.

Ljudje, ki so resnično religiozni, bodo negovali osebno duhovno izkušnjo z Bogom. Prava religija preoblikuje kristjane, da ne živijo več kot sužnji greha in jih naredi iz srca poslušne Bogu (Rim 6,17). Jezus ni rekel legalističnim farizejem, naj prenehajo biti religiozni in poslušni zakonu.

Namesto tega jim je rekel, naj se ozrejo globlje in odkrijejo, kaj pomeni prava religija. “Gorje vam, pismouki in farizeji, hinavci, ker dajete desetino od mete, kopro in kumine, opustili pa ste, kar je v postavi pomembnejše: pravičnost, usmiljenje in zvestobo. To bi bilo treba storiti in ónega ne opustiti.” (Mt 23,23) Potrebno nam je oboje – slediti zakonu in imeti osebno duhovno izkušnjo.

religija

Religija mi pomaga, da sem bolj duhoven. Udeležujem se cerkvenih srečanj, da uskladim svoje delovanje z ostalimi verniki v skrbi za ostarele, bolne, neizobražene in mlade družine. Prakticiranje moje religije me večkrat tedensko privede v cerkev, kjer skupaj slavimo Boga, molimo, se medsebojno spodbujamo na naši duhovni poti in sprejemamo duhovne nasvete iz Svetega pisma. Moja religija me povezuje z objektivno resnico, ki usmerja moje življenje.

Kot del religije je Bog ustanovil obrede, kakor je krst, ki me poveže tako z Bogom kakor tudi s cerkveno družino. Kakor poroka se tudi krst opravi v prisotnosti cele skupnosti.

Religija in duhovnost nista izbirni možnosti. Potrebujem obe. Vem, da potrebujem pristen osebni odnos z Jezusom, kar je zame globoka duhovna izkušnja.

Religija je več kakor vidna prisotnost v cerkvi in obhajanje določenih obredov. Odločil sem se biti religiozen, ker mi religija pomaga, da sem bolj duhoven. Biti religiozen izkoreninja sebičnost greha. Varuje me pred samoprevaro. Usmerja me k pobožnemu življenju. Biti religio-

zen mi omogoča služiti drugim in sprejemati službo sokristjanov. Pomaga mi sodelovati z Bogom pri opravljanju njegove misije na svetu. Bog je oblikoval religijo in mi zapovedal sodelovati v njej, zato sem poslušno religiozen. Bom duhoven in tudi religiozen.

SVETOPISEMSKA NAVODILA ZA RELIGIJO

Trenutno vsiljevanje duhovnosti namesto religioznosti zavrača Božje zahteve.

1. Svetopisemska avtoriteta. Sam po sebi nimam avtoritete, da subjektivno določim, kaj je prav in kaj narobe, oziroma kaj pomeni duhovnost in hoja z Bogom. Namesto tega proučujem Sveto pismo, da bi se "pred Bogom izkazal za preizkušenelega, za delavca [...], ki pravilno ravna z besedo resnice." (2 Tim 2,15) Ali naj trdim, da ne potrebujem religije, ker me duhovnost osvobaja pravil? Pavel pravi prav nasprotno: "Vendar greha nisem spoznal razen prek postave, saj tudi za poželenje ne bi vedel, ko postava ne bi govorila: Ne po-

želi!" (Rim 7,7) Početi, kar je prav v mojih očeh, bi mi prineslo smrt.

2. Medsebojna povezanost.

Skupna religija me varuje pred samoprevaro. "Kdor se razdružuje, svojega išče poželenja in proti se vsemu, kar bi mu bilo v blaginjo." (Prg 18,1 CHR) Pri oblikovanju svoje duhovnosti moram upoštevati svojo sebičnost in svojo grešno naravo. "Nekatera pot se zdi prava človeku, toda njen konec je pot v smrt. Je rod, ki je čist v svojih očeh, dasi ni opran nesnage svoje." (Prg 14,12; 30,12 CHR)

3. Odgovornost. Bog je ustvaril vidno religijsko telo, ki naj bi od članov pričakovalo odgovornost. "Če jih ne poslušša, povej cerkvi. Če pa tudi cerkve ne poslušša, naj ti bo kakor pogan in cestninar. Resnično, povem vam: Kar koli boste zavezali na zemlji, bo zavezano v nebesih, in kar koli boste razvezali na zemlji, bo razvezano v nebesih." (Mt 18,17.18) Bog je v religijo vtkal odgovornost (glej 1 Kor 5,4-13).

4. Podpora, hrabrenje. Za mojo religiozno izkušnjo je Bog predvidel sopotnike – brate in sestre – na isti duhovni poti v nebesa. "Mislimo drug na drugega, takó da se spodbujajmo k ljubezni in dobrim delom. Ne zapuščajmo svojega zbora, kakor imajo nekateri navado, marveč drug drugega spodbujajmo, in to tem bolj, čim bolj vidite, da se bliža dan." (Hebr 10,24.25)

5. Duhovni darovi. Skupna religija me usposablja uporabljati Božje darove in talente v korist cerkvenemu telesu. Verniki si izmenjujejo dar učenitva, prerokovanja, pridiganja in modrosti, kar jih razsvetljuje glede pomena in uporabe Božje besede. Tisti z darom vere me opogumljajo in tisti z darom gostoljubnosti služijo mojim potrebam. Bog je prav tako dal tudi apostole, voditelje in upravitelje ter me je poklical, da upoštevam

njihov nasvet in vodstvo (glej 1 Tes 5,12). Religiozno telo z organizacijo in strukturo mi omogoča učinkovito delovanje. Religija izboljšuje moje duhovno služenje in mi pomaga duhovno zoreti.

6. Služba. Bog me kliče v skupno religijo, tako da lahko pomagam bližnjim. Gibanje, ki poudarja samo duhovnost, spodbuja egocentrično duhovnost, ki se vrti samo okrog osebe, ki jo prakticira. Toda Bog me je poklical za varuha in pomočnika mojemu bratu. Z dajanjem duhovno rastem in s tem, ko dajem prednost bližnjim, kažem sočutje, odpuščam in živim novo življenje, postajam orodje v Božjih rokah.

7. Poslanstvo. Jezus ima poslanstvo, ki ga želi opraviti na svetu in za uresničitev le-tega je izbral religiozno telo – cerkev. Kdo sem potem jaz, da bi zavračal Božje posvečeno sredstvo za oznanjevanje evangelija svetu in za pripravo ljudi za njegov skorajšnji prihod (glej Mt 28,16-20)?

8. Jezus je bil religiozen. Jezus se je udeleževal skupnih bogoslužij, priznaval religiozno avtoriteto, obhajal religiozne obrede in praznike, proučeval Sveto pismo in organiziral svojo cerkev. Cerkev, ki jo je zapustil na svetu, je imela voditelja, organizacijo, ravni avtoritete in pravila (glej Apd 2,41.42; 11,22;18,27).

Jezusa so ljudje, s katerimi je hodil v cerkev, ves čas kritizirali, toda to ga ni ustavilo – cerkev je še vedno redno obiskoval!

MAYLAN SCHURCH

Jezus je šel v cerkev

Zdaj je bolj suh,” je moškemu ob sebi zašepetal eden od obiskovalcev shodnice.

“Precej bolj suh,” mu je ta odvrnil. “Mama bi mu spet morala kuhati!”

Moški za njima se je nasmejal in rekel: “Težko delo potrebuje. Oče ga je vsega naučil, le vrniti se mora k delu. Obdelovanje lesa ti da apetit.”

“Narediti zna solidno mizo,” je povedal nekdo v bližini. “Eno sem kupil. Kakor koli, le kje je bil? Že nekaj mesecev ga nisem videl.”

“No, danes so ga povabili govoriti,” je rekel prvi moški. “Prisluhnimo, kaj ima fant za povedati.”

Mladi Moški je pred občinstvom spoštljivo odvil del velikanskega zvitka in pričel brati. Toda ni gledal v črke ampak v sovornike. “Duh Gospodov je nad menoj, ker me je

mazilil ...” (Luka 4,18)

Ta tesar je bil seveda Jezus. In shodnica je stala v njegovem domačem mestu, v Nazaretu. Potem ko je bil Salomonov tempelj leta 587 pr. n. št. uničen in so bili Izraelci odpeljani v Babilon, so Judje za čaščenje in učenje ustanovili shodnice ter se v njih zbirali vsako sobotno jutro. Vsaka vas je imela vsaj eno shodnico, nekatere so jih imele več. (Glede na judovske vire naj bi bila shodnica ustanovljena, kjer je bilo vsaj 10 judovskih mož). Če si bil veren Jud, si shodnico obiskoval redno. Z drugimi besedami, shodnice so bile kot današnje cerkve – mesto, kjer so se verniki zbirali, da bi preučevali, molili in častili Boga.

“Toda, ali je obiskovanje cerkve res tako potrebno?” se sprašujejo nekateri. “Zakaj ne morem raje ostati

doma in razmišljati? Mar ne morem častiti Boga s pohodom v hribe? Ali je druženje z drugimi kristjani bistvenega pomena za moje zveličanje?”

Oglejmo si, kako pomembno je bilo obiskovanje cerkve Jezusu.

obiskovanje cerkve je bila Jezusova navada

V Lukovem evangeliju 4,16 piše: “Prišel je v Nazaret, kjer je odraščal. V soboto je *po svoji navadi* šel v shodnico.” (poudarek dodan) Grška beseda, uporabljena za “navado”, je *eiotha*, ki izhaja iz besede *ethos*, ki pomeni redna navada. Povedano drugače: Jezus ni šel v cerkev samo, kadar se mu je to zdelo dobro. To je bila njegova navada – kot zavezovanje sandalov ali česanje las.

Če se kristjani odzovejo Jezusovemu vabilu, naj mu sledijo, bodo vstopali skozi cerkvena vrata vsaj enkrat tedensko. Navsezadnje je Jezus rekel: “Kjer sta namreč dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi.” (Matej 18,20) Nič ni rekel glede pohodov v hribe ali celo osebnih čaščenj kot nadomestila za obiskovanje cerkev. Občasne počitnice brez cerkve so primerne, toda za kristjane bi le-te morale biti bolj izjema kot pravilo.

Jezus je šel v cerkev kljub hinavcem

Marsikdo pravi: “Razlog, zakaj ne grem v cerkev, je ta, da mi postane slabo, ko samo pomislim, da bi

moral sedeti med samimi hinavci.” Toda če bi bila hinavščina tehten razlog, bi Jezus med vsemi imel najboljše opravičilo, da ne bi šel v cerkev! Ob vstopu v vsako shodnico – in obiskal je mnoge – je srečal namrščene skupine farizejev in učiteljev postave, ki so zelo pazljivo poslušali, da bi ga lahko obtožili krivoverstva. Prav tako so bili kot jastrebi pozorni na kakršne koli “nezakonite” čudeže ozdravljenja, ki bi jih storil na sobotni dan.

Jezus jih je brez pomisleka razglasil za hinavce. “Toda gorje vam, pis-mouki in farizeji, hinavci, ker pred ljudmi zaklepate nebeško kraljestvo,” jim je rekel. “Vi sami namreč ne vstopate, tistim, ki bi radi vstopili, pa ne dovolite vstopiti.” (Matej 23,13) Ti moški so bili samooklicani zaščitniki Boga, toda na koncu so umorili Jezusa. To je bila največja možna hinavščina, a Jezusa ni nikoli ustavila, da ne bi šel z njimi v cerkev! In Jezus ni šel samo v številne shodnice, temveč tudi v sam tempelj, o čemer nam Sveto pismo pripoveduje v Janezu 7, 9 in 10 ter v številnim drugih odlomkih.

Vidite, da *Jezus ni nasprotoval organizirani religiji, ampak se je udeleževal*. Zadnji teden svojega življenja je veliko časa preživel in učil v templju – celo zadnjih 24 ur pred svojo smrtjo je s svojimi učenci praznoval judovski praznik pashe.

Bog je vedno delal v skupinah

Jezusov Oče ljubi skupine. Ustvaril je Adama in Evo in jima dal spo-

sobnost ustvariti in okoli njiju zbrati družino. Abraham ni bil poklican v Kanaan sam ampak s celotnim gospodinjstvom. Ko je Bog Izraelce osvobodil suženjstva, jih ni enega po enega tihotapil preko egipčanske meje, ampak je celotno ljudstvo slavnostno odkorakalo skupaj po svojih rodovih.

In tudi ko je Jezus poslal svoje učence, da bi razširili evangelij, so se novi kristjani zbirali v cerkvah, Pavel in drugi apostoli pa so pošiljali pisma nekaterim od teh skupin. Janez svoje mogočno “razodetje” Jezusa Kristusa ni poslal posameznikom ampak “sedmim Cerkvam, ki so v Aziji”. (Raz 1,1.4.) Bog kliče posameznike, toda vedno jih pokliče, da se srečajo skupaj v skupinah.

nekaj duhovnih prednosti odhajanja v cerkev

Zakaj bi šli v cerkev? No, le zakaj se zbiramo na športnih prireditvah,

koncertih, rojstnih dnevih, porokah in celo pogrebih? Vsako od teh “zbiranj” zadovolji nekaj znotraj nas – in cerkveno zbiranje zadovolji še več. Tukaj je naštetih nekaj resničnih prednosti rednega obiskovanja cerkve:

Vedeli boste, da niste sami. Ne potrebujete me, da vam povem, da je v današnji družbi biti Jezusov častilec pogosto zelo osamljeno potovanje. Kako čudovito se je ob koncu napornega tedna zbrati s soverniki in se medsebojno spodbujati.

Postali boste del podpornega sistema. Sem pastor in če imam kakšen majhen nasvet za osebe, ki se stalno soočajo s težavami – npr. matere samohranilke – jim rečem, naj se povežejo s cerkvijo. Pojdite v cerkev vsak teden. Pridite malo bolj zgodaj in ostanite še malo po koncu bogoslužja. Vključite otroke v verouk. Spoznavajte ljudi in jim dajte priložnost, da tudi oni spozna-

vajo vas. Čez čas boste postali del skupine ljudi, ki vam bo vedno krila hrbet.

Pod mentorstvom drugih boste vzcveteli. Vsi smo samo ljudje, kajne? Nihče ni popoln. Toda v cerkvi boste srečali osebe, ki se z razočaranji, konflikti in krizami morda soočajo bolje kot vi. Navadil sem se pozorno opazovati ljudi, ki so prijetno diplomatski, zato da bi lahko posnemal njihovo vedenje in tudi sam postal takšen. Nekateri posamezniki znajo zelo dobro poslušati, kar je umetnost, ki se je vredno naučiti. Spet drugi so strokovnjaki v vedrem in prijaznem soočanju in vedno se poskušam spomniti, kako znajo umiriti napeto situacijo, ne da bi zanetili prepir ali bili poteptani.

Slišali boste zgodbe o duhovnem potovanju drugih. Pri dvigovanju razpoloženja ne more nič premagati resnične in ponižne zgodbe o spreobrnitvi neke osebe. Kadar v svoji cerkvi nekoga krstim, to osebo vedno vprašam, ali je pripravljena podeliti zgodbo o tem, kako jo je do tega trenutka vodil Jezus. In ta zgodba je vedno vrhunec dogodka.

Pridobili boste boljšo predstavo o Bogu. Bodimo iskreni – dobro ali slabo – svojo prvo predstavo o Bogu pridobimo od svojih staršev. Če je oče tiran, se nam bo tudi Bog zdel tiran. Če je oče odsoten, se nam bo tudi Bog zdel odsoten. Toda ko boste v cerkvi spoznali druge ljudi in slišali njihove življenjske zgodbe, se boste sčasoma naučili bolj zaupa-

ti Božji ljubezni.

Dobili boste priložnost uporabiti svoje talente. Se dobro razumete z otroki? Kot svetopisemski učitelj boste lahko spremenili življenja mnogih mladih, medtem ko se bodo o Jezusu učili od nekoga, ki jih ima rad. Ali ste dobri s številkami? Ko se boste čez čas izkazali vredni zaupanja, boste morda lahko prevzeli delo cerkvenega blagajnika. Radi delate zunaj? Cerkevno dvorišče bo lahko (dobesedno) vzcvetelo pod vašimi rokami. Ali pojete ali igrate klavir? Veste kaj? Potrebujejo vas!

Radi pomagate ljudem? Vsaka cerkvena skupnost lahko začne z malim, npr. z zbiranjem oblačil. Radi kuhate? Lahko boste organizirali cerkvena skupna kosila. Radi molite? Priključite se molitveni skupini in jo vodite, ko boste na vrsti za to. Naj vam razkrijem neverjetno močno skrivnost: z uporabo vaših talentov za služenje ljudem vam bo odhajanje v cerkev postalo v veselje.

Vaš Odrešenik, Tesar iz Nazareta, je bil strežnik in služabnik. Pri sluhnimu odlomku iz Izaije, ki ga je bral v shodnici: “Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da prinesem blagovest ubogim. Poslal me je, da oznanim jetnikom prostost in slepim vid, da pustim zatirane na prostost, da oznanim leto, ki je ljubo Gospodu.” (Luka 4,18.19)

Jezus je šel v cerkev, da bi stregel drugim in da bi drugi stregli njemu. Vabi vas, da se pridružite njemu in drugim, ki jih je zbral tam!

Zagotovite si

Varnost

Upanje

Veselje

s pomočjo dopisnega
svetopisemskega tečaja

Izberi življenje

- *Obstaja upanje za naš kaotični svet?*
- *Kaj bo prinesla prihodnost?*
- *V čem je skrivnost srečnega življenja?*

Iz vira, ki mu lahko
zaupate –
iz **Svetega pisma!**

Pošljite izpolnjen kupon na spodnji naslov in **brezplačno** boste prejeli prvo tiskano temo tečaja **Izberi življenje.**

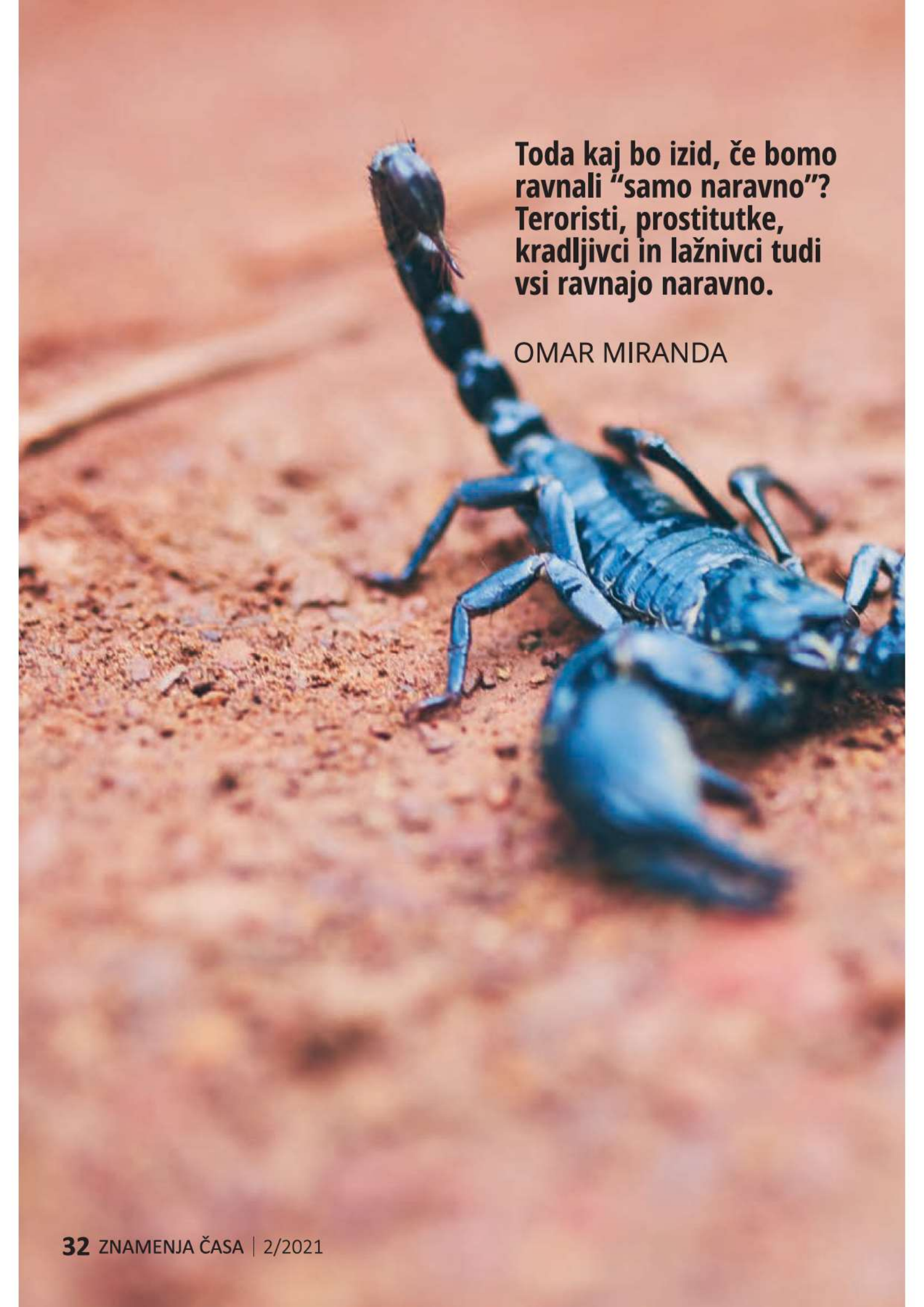
Ime _____

Priimek _____

Naslov _____

Pošta _____

**Toda kaj bo izid, če bomo
ravnali "samo naravno"?
Teroristi, prostitutke,
kradljivci in lažnivci tudi
vsi ravnajo naravno.**

OMAR MIRANDA

SAMO RAVNAJ NARAVNO

Obstaja zgodba o želvi in škorpionu, ki je prosil želvo, naj ga prepelje čez reko. Po skrbnem premisleku ga je želva zavrnila. Razočaran škorpion je odvrnil: “Daj, no! Zakaj ne?”

Želva je zavrtela oči in odgovorila: “Ker si škorpion. Pičil me boš in bom utonila.”

Škorpion se je glasno zasmel: “Oh, tega ne bi storil, kajti če bi, bi

zagotovo utonil tudi sam, kar pa bi bilo popolnoma nelogično.”

Po skrbnem tehtanju škorpionove logike, je želva pristala. Vzela je škorpion na vrat in začela prečkati reko. Sredi reke, kjer je voda najgloblja, je škorpion pičil želvo.

“Zakaj!?” je zavpila zgrožena želva, medtem ko je čutila, da postaja paralizirana. “Zakaj si to storil? Sedaj bova zagotovo oba utonila!”

“Zato,” se je zlobno nasmehnil, “ker sem škorpion in je pikanje v moji naravi. Škorpioni počnemo prav to.”

naravno nespodobni

Sveto pismo pravi, da je Bog ustvaril človeka po svoji podobi. Dal nam je prosto voljo skupaj z močjo in svobodo, da razmišljamo in opravljamo svoje odločitve (glej 1 Mz 1,26.27), vendar je vsak človek za svoj obstoj popolnoma odvisen od Boga.

Čeprav sta bila prva človeka ustvarjena kot svobodni bitji in po Božji popolni podobi in jima je bila dana zapoved, naj vladata zemlji in skrbita za živali (glej vr. 28), sta zlorabila svojo svobodo izbire za upor proti Božji popolni ljubezni in zanikala svojo odvisnost od njega.

Tako sta Adam in Eva izgubila svoj vodstveni položaj. Božja podoba v njiju je zbledela, izgubila sta svojo popolnost in postala podvržena smrti. Takšno dediščino sta prenesla tudi na svoje potomstvo. Sedaj vsako človeško bitje, rojeno na svet, nosi to nepopolno naravo in njene posledice. “Sicer pa smo nekoč tudi mi vsi živeli tako kot oni v svojih mesenih poželenjih;” je zapisal apostol Pavel, “počenjali smo, kar sta hotela meso in razum, in smo bili po naravi otroci jeze kakor drugi.” (Ef 2,3)

Vsi smo bili rojeni sebični z nagnjenostjo razmišljati in delovati na

grešni način. Kolikor koli se želimo spremeniti sami in s svojo močjo – kakor škorpion iz zgodbe – nam to ne uspe. Vse, kar lahko počnemo ločeno od zveličavnega odnosa z Jezusom, je, da grešimo. Pavel je opisal to obupno stanje v pismu kristjanom v Rimu. Pojasnil jim je ugotovitve o nedoslednosti svojega življenja: “Vemo namreč, da je postava duhovna, medtem ko sem jaz mesen, prodan grehu. Saj ne razumem niti tega, kar delam: ne delam namreč tega, kar hočem, temveč počenjam to, kar sovražim [...].

Kot notranji človek namreč z veseljem soglašam z Božjo postavo, v svojih udih pa vidim drugo postavo, ki se bojuje proti postavi mojega uma in me usužnjuje postavi greha, ki je v mojih udih. Jaz nesrečnež! Kdo me bo rešil telesa te smrti? Zahvaljen bodi Bog po Jezusu Kristusu, našem Gospodu.” (Rim 7,14-25)

nadnaravna rešitev

Dobra novica je, da je Jezus s svojim popolnim rojstvom, življenjem, smrtjo in vstajenjem ponovno povezal naš grešni svet s seboj. Po Svetem Duhu obnavlja Božjo podobo v umu in srcu vsakogar, ki sprejme njegovo zveličanje. Pavel opisuje to zelo razumljivo v naslednjem besedilu: “Z darom pa ni kakor z grehom enega človeka: sodba, ki je izhajala iz enega, je privedla do obsodbe,

**V pristnem
odnosu s sabo
nas Jezus
lahko
popolnoma
obnovi.**

medtem ko je milostni dar, ki je prišel po mnogih prestopkih, privedel do opravičenja.

Kajti če je smrt zaradi enega prestopka zakraljevala po enem, bodo tisti, ki prejemajo obilje milosti in daru pravičnosti, toliko bolj kraljevali v življenju po enem, Jezusu Kristusu.” (Rim 5,16.17)

samo ravnaj nadnaravno!

Tako vidimo nepredstavlljivo resnico, da nas v pristnem odnosu s sabo Jezus lahko popolnoma obnovi. “Če je torej kdo v Kristusu, je

nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo. Vse je od Boga, ki nas je po Kristusu spravil s seboj.” (2 Kor 5,17.18)

Bog je po Jezusu vsakemu človeku podaril možnost, da se povrne v svoj popolni odnos z njim. Jezusov dragoceni dar zveličanja nam daje vso sposobnost odločanja, da ravnamo nadnaravno, podobno, kakor je ravnal On, in ne zavajajoče, kakor ravna škorpion.

Izberite si Jezusovo nadnaravno moč še danes in mu omogočite, da spremeni vaše življenje. ☉

PHIL MCKAY

**Preprosti večerni obred
s sinom mu je dal globok
vpogled v Jezusovo
najpomembnejšo obljubo
učencem in nam danes.**

DANNY R. CHANDLER

OBLJUBA

Medtem ko se je letalo spuščalo, sem pogledal na uro. Bilo je pozneje, kakor sem pričakoval, da bo ob pristanku, čas pa je bil pomemben, ker mi je pretilo, da zgrešim zelo pomembno srečanje: večerno "lahko noč" s svojim sinom. To je bil najin obred, odkar je pri 20-tih mesecih začel razločneje govoriti. Najprej je bil sestavljen samo iz nekaj besed "Noč – noč" in "Očka, imam te rad". Pozneje sva ga nekoliko razširila:

"Lahko noč, Ryan." (Poljubček).

"Lahko noč, očka."

"Imam te rad."

"Tudi jaz te imam rad."

"Vidiva se zjutraj."

"Da, vidiva se zjutraj."

Ta obred je bil najino obojestransko zagotovilo, da se bova znova videla, ko bo sonce vzšlo, in se bova lotila nečesa zanimivega. Ko je Ryan dopolnil tri leta, je včasih jokal, kadar me ni bilo doma in zato nisva mogla skupaj zaključiti dneva ter si obljubiti, da se vidiva zjutraj.

Kolikor starejši je postajal, toliko večji pomen sem posvečal temu in se zavedal, da bo prišel dan, ko ga ta večerni obred ne bo več zanimal. Zato mi je bilo zoprno, da je letalo zamujalo.

Ko so se kolesa dotaknila pristanjalne steze, sem spet pogledal na uro in ugotovil, da mi ne bo uspelo.

Naslednje jutro se je Ryan prebudil in poklical mamó, da pride ponj, ker je menil, da me še vedno ni doma. Tiho sem odprl vrata in stopil v sobo. Veselo je skočil pokonci in razširil roke v objem. Potem mi je rekel: "Veš, sinoči sem jokal." "Zakaj pa?" sem ga vprašal. "Mama je rekla, da si šel na letalo, da lahko prideš na najino srečanje, ko pa te ni bilo, sem mislil, da se ne vrneš."

Zagotovil sem mu, da se bom vedno vrnil k njemu, ne glede na to, kdaj in kam bom šel. Dvignil sem ga nad glavo, kar je zaradi odraščanja bilo vse težje: "Ti si moj fant in vedno se bom vrnil k tebi!" Ob teh besedah se je njegov obraz razširil v prisrčen nasmeh: "Verjamem ti, očka."

Od najinih večernih obredov je minilo že veliko let in Ryan je sedaj že moški. Toda spomin na tiste dni mi pomaga bolje razumeti Jezusove besede učencem: "Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz." (Jn 14,3)

Vrnil se bo, ker je obljubil, da se bo in meni to zadostuje. ☉

VAŠA SVETOPISEMSKA VPRAŠANJA

Vse kaže, da je v sadežu življenja snov, ki preprečuje

V. Razodetje 22,2 pravi: "Listje tega drevesa (življenja) je zdravilo narodom." Zakaj bo potrebno zdravljenje, ko pa bo Novi Jeruzalem del popolnega sveta?

S. M.

O. Ko sta Adam in Eva zgrešila, ju je Bog pregnal iz Edenskega vrta in razlog, ki ga je podal za svoje ravnanje, je odgovor na vaše vprašanje: "Tedaj je Gospod Bog rekel: "Glejte, človek je postal kakor eden izmed nas, saj pozna dobro in húdo. Da ne bo zdaj iztegnil roke in vzel še z drevesa življenja ter jedel in živel na veke!" (1 Mz 3,22; podarek dodan) Vse kaže, da je v sadežu ali listju z drevesa življenja snov, ki preprečuje proces staranja. Njegova zdravilna lastnost ni namenjena zdravljenju bolezni, ki jih ljudje že imajo, tako kakor to počnejo zdravila v sedanjem svetu. "Zdravljenje" drevesa življenja je preventivno. Tega Sveto pismo sicer ne pravi, vendar je to smiselni zaključek tega, kar pravi Sveto pismo.

V. Zakaj Bog dovoljuje Satanu obstoj in povzročanje toliko trpljenja?

N. V.

O. Bog je ljubezen in v odgovor pričakuje ljubezen. Ljubezen se ne da izsiliti. Izkazana mora biti svobodno, sicer ni ljubezen. Bog je ustvaril angele in ljudi s svobodo izbire, vključno s svobodo, da se mu uprejo. Če bi Bog uničil vsakogar, ki bi se odločil za upor, bi javljal: "Ljubi me, ali pa te uničim." Poslušnost ne bi temeljila na ljubezni temveč

na strahu. Tako je Bog dovolil zlu obstajati nekaj časa, da vse veselje vidi njegove posledice. Ko pa se bo zlo popolnoma razodelo in bo veselje videlo njegove sadove, bo Bog zaključil zgodovino greha. Satan in vsi nespokorjeni grešniki bodo vrženi v ognjeno jezero in dokončno uničeni (Raz 20,11-15).

V. Sveto pismo pravi, da je Bog dal Adamu in Evi "vse zelenje s semenom, ki raste po vsej zemlji, in vse sadno drevje, katerega sadje nosi seme. Naj vama bo v hrano". (1 Mz 1,29)

ali listju z drevesa proces staranja.

Prepričan sem, da je narobe uporabljati marihuano, toda kaj naj rečem njim, ki me vprašajo, kaj je narobe z njo?

A. H.

O. V 1 Mz 3,17.18 je Bog rekel Adamu: "Naj bo zaradi tebe prekleta zemlja; s trudom boš jedel od nje vse dni svojega življenja. Trnje in osat ti bo rodila." To kaže, da so se zaradi Adamovega greha rastline spremenile in v nekaterih primerih postale škodljive za ljudi. Druga primera škodljivih rastlin sta tobak in mak (iz zelenih glavic pridobivajo opij). To ne pomeni, da ne smemo imeti opravka s katero od njih, vendar moramo uporabiti našo inteligenco za ovrednotenje pravilne uporabe.

V. So besede oz. govori Elifaza, Bildada in Cofarja v knjigi o Jobu navdihnjeni? Job 42,7 nakazuje, da njihovi govori niso navdihnjeni.

J. B.

O. Navdihnjen je svetopisemski pisec in ne vsakdo, ki ga le-ta omenja. Sveto pismo npr. vsebuje Satanove besede Evi v Edenskem vrtu. Absurdno bi bilo reči, da je Bog navdihnil Satana, naj laže. Navdihnjeni pisec Svetega pisma je vključil te besede, da lahko razumemo spopad med dobrim in zlim. Na enak način lahko razumemo tudi besede Elifaza, Bildada in Cofarja.

V. Zakaj je Bog zapovedal Izraelcem, naj si ne tetovirajo svojih teles?

—A. R. B.

O. 3 Mz 19,28 pravi: "Ne delajte si vrezov na telesu zaradi mrliča in ne dajajte si vžigati nobenih znamenj; jaz sem GOSPOD." Tetoviranje in zareze na telesu so bile v antiki pogosto religiozno ravnanje. Poznavalci pravijo, da se je to opravljalo kot čaščenje pokojnih ali kot zaščita pred duhovi pokojnih. Namen Božje zapovedi je bil zaščititi Izraelce pred povezovanjem s poganskimi običaji. To lahko velja tudi za današnji čas, poleg tega pa obstajajo še drugi dobri razlogi, da se ne tetoviramo. Če uporabljene igle niso pravilno sterilizirane, lahko pride do resne okužbe, kakor je npr. hepatitis C. Človeško telo je tempelj Svetega Duha (1 Kor 6,19.20) in kristjani smo ga dolžni obvarovati pred poškodbami in zlorabami.

Investirati z Bogom

James J. White pripoveduje zgodbo o poslovnežu, ki je sklenil posel s svojim sinom in izid vsebuje dober nauk za kristjane, kako ravnati s svojim denarjem.

Nekega dne je bankir rekel svojemu sinu: “Naučil te bom, kako lahko dosežeš dober posel. Tukaj je bankovec za deset dolarjev. Poišči fanta, ki potrebuje denar in mu zaupaš, da ti ga bo vrnil z obrestmi. Če boš modro investiral, ti bom naslednjič dal dvakrat toliko.”

Fant je vzel denar in obljubil, da se bo potrudil po najboljših močeh.

Zvečer je bankir vprašal: “Sin, kako si danes investiral svoj denar?”

“Na ulici sem srečal otroka brez čevljev, ki še ni imel kosila, zato sem mu dal deset dolarjev, da si kupi hrano,” je odvrnil.

“Nikoli ne boš postal dober poslovnež,” je vzkliknil oče, “vendar ti dam še

eno priložnost. Tukaj je dvajset dolarjev. Glej, da jih boš dobro investiral.”

Fant se je nasmehnil: “Učiteljica v cerkvi mi je rekla, da je dajanje ubogim posojanje Gospodu in da nam bo povrnil dvojno – toda nisem si mislil, da bo to storil tako kmalu.” **Z**

